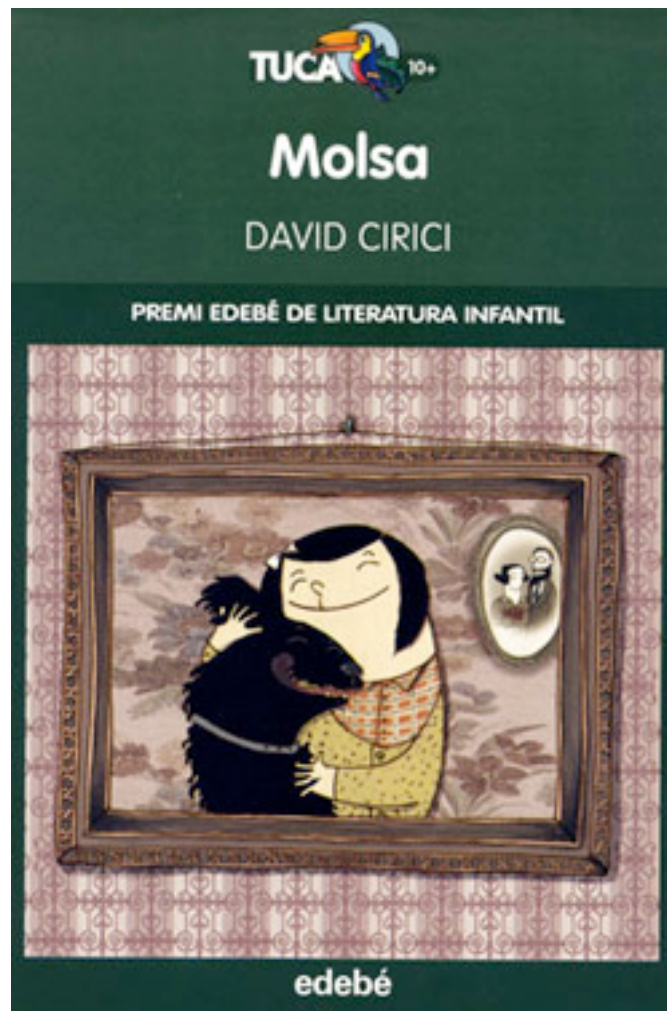

La molsa de la memòria

Andreu Sotorra

David Cirici. *Molsa*. Il·lustracions d'Esther Burgueño. Col·lecció Tucà. Editorial Edebé. Barcelona, 2013. A partir 10 anys. Pàgs. 166. Preu: 8,60 €.

¿Parla el gos Molsa o parla la petita Janinka? ¿Fa setanta-cinc anys d'aquells fets o potser han passat ara mateix? ¿L'única

pista de la "República", esmentada només una vegada i de passada, vol dir "catalana" o és aplicable a qualsevol altre indret i temps històric? ¿La novel·la *Molsa* parla de la guerra civil o parla d'una guerra... la d'ahir, la d'avui, la de demà?

Totes aquestes incògnites hàbilment estructurades i en un llenguatge impecable són les que manté la novel·la *Molsa*, de David Cirici (Barcelona, 1954), premi Edebé en la modalitat infantil. I les manté amb un registre ferm de cap a peus mentre aconsegueix que la veu, aparentment donada al testimoni dels fets, es personifiqui amb tanta força que el lector probablement s'oblidarà durant bona part de la trama que la primera persona utilitzada per l'escriptor és un gos.

Molsa representa un feliç retorn de David Cirici a la narrativa per a lectors joves, que ell ja va iniciar l'any 1986, del segle passat, amb la novel·la *El secret de la balena*, a l'Editorial Empúries —una de les primeres i més reeditades de la col·lecció L'Odissea— i que ha anat alternant des d'aleshores amb altres fugaces incursions, massa espaiades en el temps, i combinades també amb guions d'espectacles de la companyia Roseland Musical.

Si ara ha decidit donar la veu al gos protagonista, que atorga també títol a la història, és segurament per marcar una certa distància dels fets dramàtics que la novel·la amaga entre línies com una esgarrinxada que no fa mal però que deixa empremta.

Ambientada en un clima bèl·lic, identificable per a uns però també intemporal, la novel·la separa i trenca una família: pare i mare, amb una filla (Janinka) i un germà petit (Mirek), gos inclòs (*Molsa*).

En un viatge iniciàtic del quisso personificat, la trama transcorre a través d'una aventura de pèrdues i recuperacions, d'amor i de mort, de bona i de mala gent, de separacions i de retrobades, de sentiments i d'emocions, d'olors i de colors, de rastres que es perden i de rastres que es busquen...

En definitiva, la història transcorre a través d'un paisatge perdut però mai esborrat de la memòria. Com la molsa fresca del bosc d'hivern, la novel·la *Molsa* deixa la sentor d'un temps remot que podria ser també el d'avui mateix.
